

Diplomová práce se zabývá analýzou transgenerační transmise hudebních znalostí a dovedností, tedy metodami hudebního vyučování a učení, v komunitě romských hudebníků v Klenovci a Kokavě na středním Slovensku. Práce bojuje proti hojně rozšířenému mýtu o vrozené romské muzikalitě a navrhuje alternativní vysvětlení domnělé romské hudební excelence skrze odlišnosti v jejich tradičním hudebním vzdělávání. První část práce shrnuje diskuzi o dědivosti hudebního talentu v přírodních a společenských vědách. Tato část dochází k závěru, že navzdory dlouhé diskuzi o této problematice a recentním objevům v genetice nemůžeme předpokládat, že za domnělou romskou hudebností může být odpovědná vrozená genetická komponenta. V druhé části jsou představeny teoretické rozdíly v různých hudebně-vzdělávacích systémech (Merriam, Van den Bogaert, Turino) a je představen majoritní institucionalizovaný vzdělávací systém hudebního vzdělávání v České a Slovenské republice. Třetí část pak porovnává hudebně-vzdělávací systém majority s tradičními metodami hudebního vyučování a učení mezi Romy v Klenovci a Kokavě; jsou diskutována specifika těchto metod a jejich podíl na utváření romské hudebnosti. Páteří této komparace jsou data z autorova etnografického výzkumu. V závěrečné části je diskutována povaha změny hudebně-vzdělávacích metod, kterou romská komunita hudebníků v Klenovci a Kokavě v současnosti prochází.